

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید مبعث

۱۹ تیر ۸۹

حمد و ستایش خداوندی را سزااست که قبل از ازل بود و بعد از ابد نیز خواهد بود و سپاس بی‌کران بر خداوند متعال که در جهت هدایت بندگانش به‌سوی خود که همان رستگاری است پیامبرانی را برگزید و از آنان پیمان گرفت تا در هدایت بندگانش کوشا باشند و دانست که به عهد خود وفا خواهند کرد. برگزیدن پیامبران از طرف خداوند هنگامی صورت گرفت که اکثر مردم عهدی را که با خداوند بسته بودند نقض کردند و حقوق خداوند و وظیفه‌ی خود را فراموش نمودند و دیگران را خدای خود دانسته و آن‌ها را پرستیدند زیرا شیطان آن‌ها را واداشت که راه خدا را ترک کنند و از پرستش او خودداری کنند. خداوند پیغمبران خود را یکی پس از دیگری فرستاد تا این‌که مردم را متوجه وظیفه‌شان که ماهیت آن جزء موجودیت آن‌ها بود و در روز خلقت روحشان وعده کرده که به آن وظیفه عمل کند را به یاد آورند. هیچ یک از پیغمبران از دنیا نرفتند مگر اینکه قبل از رفتن اطلاع دادند که بعد از آن‌ها چه کسی جایشان را خواهد گرفت و هیچ یک از پیغمبران که آمدند از این عمل کوتاهی نکردند تا بگویند که قبل از آن‌ها پیامبر بوده و او را مورد تصدیق قرار داده‌اند.

تا این‌که خداوند خاتم انبیاء تاج پیامبران رسول اکرم ابوالقاسم محمد (ص) را برای وفای به وعده‌ای که داده بود به پیامبری مبعوث کرد و آن وعده را به پیغمبران گذشته داد و به آن‌ها گفت که بایستی عظمت این پیامبر را بپذیرند و دوران پیغمبری او را خبر بدهند و آن‌ها پذیرفتند و آمدنش را اطلاع دادند و نشانه‌ها و علائم آمدن او و رسالتش معلوم و برجسته بود.

پس سلام بر آینه‌ای که وحی کننده‌ی آن الله بود و اجرا کننده‌ی آن بنده‌ای بود که تار و پود وجودش از انوار الهیه تشکیل شده بود. پس آن انوار پاک تبدیل به آینه‌ای شد که نامش دین محمد (ص) نام گرفت. خداوند او را افضل همه‌ی انبیاء و اولیاء قرار

داد و علم گذشته و آینده را تا قیامت به او سپرد؛ و در شب معراج به قرب الهی تا فاصله‌ی دو کمان نزدیک نمود.

چه زیبا بانوی دو عالم حضرت فاطمه‌ی زهرا (س) در مورد آن فرمودند که: پسران عبدالمطلب (س) در تربیت او آئین حضرت ابراهیم (ع) را داشتند و کعبه‌ی مکرمه جایگاه اجتماع آنان بود هر بار که فرزندان آنها با بی‌اعتنایی به بت‌های درون کعبه در اطراف آن به بازی مشغول می‌شدند، پدرم با آنان بازی نمی‌کرد، صورت خود را به مقام ابراهیم می‌گذاشت و ساعت‌ها می‌گریست و همه می‌اندیشیدند دل‌تنگ پدر و مادرش است، ابوطالب می‌آمد و او را نوازش می‌کرد و در آغوش می‌گرفت روزگار به همین منوال سپری شد تا وقتی که آثاری از وجود مبارکش ظاهر شد که همگی را متحیر نمود و ایشان هر ساله در ماه‌های حرام که می‌شد به غار حرا می‌رفت و تا پایان ماه آنجا می‌ماند تا اینکه در همان غار در بیست و هفتم ماه رجب به پیامبری مبعوث گردید و چه باشکوه بود آن لحظه که جبرئیل امین فرمود بخوان به نام پروردگارت که خلق کرد انسان را از خون بسته. آنچه پیامبر گرامی اسلام خواند در باطن وجودها بود، رسول خدا (ص) خواند تا ما بتوانیم آنچه را که وجود گرامی‌شان خواند بخوانیم. قبل و بعد از وحی و نزول آیات کریمه‌ی قرآن فرشتگان و حضرت جبرئیل (ع) به وجود مقدس پیامبر اسلام سلام و درود می‌فرستادند، پس صلوات با اعجاز آیات همراه است.

سلام و درود و رحمت الهی بر لحظه‌ای باد که اراده‌ی پروردگار عالم بر آمدن وحی و قرآن کریم قرار گرفت. عقل‌ها از بزرگی کلامش درمانده شد و ادراک‌ها از درکش تهی گشت، انوارش عالم را احاطه کرد و زبانش فصیح‌ترین کلام‌ها گردید. نامش زیباترین نام‌ها و اعجازش بزرگ‌ترین اعجازها، بخشش آن زیباترین بخشش‌ها و عذابش دردناک‌ترین عذاب‌ها است و شکر و سپاس بی‌پایان بر رحمتی که منتهایی در برگزیدن و آورنده‌ی وحی‌اش در کلام‌ها نمی‌گنجد.

خواهران و برادران که در این روز مبارک در این خانه‌ی بلند و بزرگ حضور دارید بیایید همگی شکرگزار خداوند کریم باشیم که از امت چنین پیامبر بزرگ و ارجمندی

هستیم و هم‌چنین به وجود پربرت شریک و ناطق قرآن و زنده کننده‌ی حدود احکام آن یعنی امام عصر (عج) به مناسبت بعثت جد بزرگوارشان تبریک و تهنیت عرض کرده و همه‌ی لحظات زندگی‌مان را در انتظار ایشان سپری می‌کنیم که مادر ارجمندشان چه زیبا ایشان را برای مشتاقانشان توصیف فرمودند: که نور و ظلمت در پی یکدیگرند مانند رسالت رسولان. نور هدایت در طغیان کافران به تاریکی مبدل گشت و هدایت هدایت‌شدگان نوری جاودانه گردید و آنگاه که پویندگان نور به دنبال مولایشان در توحید حقیقی همان‌گونه‌ای که در سوره‌ی دهر می‌فرماید حرکت کنند از کوزه‌هایی که در آن کوزه‌ها مُهر دارد می‌نوشند. نوشندگان از این کوزه‌ها می‌نوشند و مست می‌شوند. مستیِ بخصوصی که درک آن فقط برای کسانی میسر است که شعور غیبی آنان در رابطه با پروردگارشان در عظمت و بزرگی و جلالتش به حالتی مبتلا شود که میوه‌ی عملشان با رسول الهی مُهر شود تا رایحه‌ی توحید در شامه‌ی آنان جاودانه شود. معراج حضورشان در بلندای توحیدشان آنان را از الطاف خاصه‌ی پروردگار برخوردار می‌نماید.

پس همه با هم نام پربرت مولایمان را صدا می‌کنیم تا ظلمت معنی و مفهوم خود را از دست بدهد و نور جاودانه شود.

یا حجة ابن الحسن عجل علی ظهورک

اللهم عجل لولیک الفرج